

faa leveres til en rimelig Pris. Bortset fra, at der faa vel i Apotekerstanden som i andre Samfundsklasser vil findes enkelte mindre samvittighedsfulde Elementer, har man ingen Grund til at tvivle om, at den Medicin, der forhandles her, er god, og hvis man tager andre Landes Medicinaltakster som Grundlag for Bedømmelsen af Priserne, kan man heller ikke sige, at den er for høj. Selvfølgelig vilde det være behageligt, om der her i Landet kunde være lettere og billigere Afgang til Lægemidler end nu, men jeg skal ikke opholde mig ved denne Side af Sagen, da jeg mangler den nødvendige Erfaring til Bedømmelsen af Gennemførligheden af en Reform i den Henseende. Man tør næppe gaa ud fra, at Medicinen, selv om man fik nok saa mange Apoteker, derfor vilde blive billigere, og naar man desuagtet stiller Forordninger om disses Forøgelse, maa man selvfølgelig have andre Grunde til støtte sig til. Jeg har to, som jeg skal tillade mig at drage frem. Den ene er den besværlige Afgang, der nu er for mange af Landets Behøvere til Lægemidler, og den anden er Hensyntagen til de farmacæutiske Kandidater. Man ved, at disse sidste ikke kunne komme i selvstændig Stilling uden ved at købe et gammelt Apotek med reelt Privilegium eller ogsaa ved at erholde Bevilling til Anlæg af et nyt Apotek med personelt Privilegium, men det første umuliggøres i Reglen ved Mangel paa Kapital og det sidste, fordi der skal tages — ja, jeg fristes næsten til at sige et utilbørligt — Hensyn til de reelle Privilegier. Hvis Fortidens Fremgangsmaade fortsættes i Fremtiden, saaledes at de gamle Apoteker overgaa fra den ene Ejer til den anden til stadig forhavende voksende Priser, vil dette jo selvfølgelig ogsaa bevirke, at Administrationen i Fremtiden vil blive lige saa sparsom, som den har været i Fortiden, med Anlæg af ny Apoteker, thi disse kunne selvfølgelig ikke anlægges uden at træde i Konfurrence med de alt bestaaende Apoteker. Hele denne vigtige Sag har givet Anledning til fgl. Resolutioner, en af 23de December 1842 og en af 16de Juni 1876, men formodentlig have de nys nævnte Grunde bevirket, at man ikke rigtig kan se — og jeg fristes ogsaa til at sige, at det har været mig umuligt at se — at de fgl. Resolutioners Ord, og endnu mindre deres And, er blevet,

ført fra Teori over i Praksis. Den fgl. Resolution af 1842 udtaler nemlig, at de gamle Apoteker med reelt Privilegium ikke maa være til Hinder for Anlæg af ny Apoteker med personelt Privilegium, men man vilde absolut gøre en daarlig Anvendelse af Sandheden, hvis man paastod, at denne fgl. Resolutions Ord vare stete Fyldest. Dette forekommer mig altid at være farligt. Hvor mange Bønseligheder der end kan være derved, forekommer det mig, at fgl. Resolutioner bør overholdes; saa længe de staa i Kraft, bør de absolut efterleves. Selvfølgelig er det ikke alene en Administrations Ret, men ogsaa dens Pligt at vaage over, at ny Foranstaltninger ikke totalt ødelægge bestaaende Forhold og ikke tilintetgøre Kapital til ingen Nytte, men jeg paastaar ogsaa, at den Mand maa tage Skade for Hjemmæld, der indlader sig paa vidtløftige Spekulationer, og hvis de Priser, der i vor Tid og i lange Tider ere blevne betalte for Apoteker, ikke ere Vidtløftigheder, saa er der i alt Fald ved dem et saadant Misforhold til Stede, som ikke alene Samsundet, men ogsaa den arbejdende og udøvende Apotekerstand med Rette maa kunne kræve omændret. Jeg skal bevise denne min Paastands Rigtighed med nogle enkelte Tal. I 1844 solgtes Hofapoteket for 70,000 Kr., i 1889 for 395,000 Kr., i 1883 solgtes Kristianshavn Apotek for 340,000 Kr., i 1889 for 430,000 Kr.; i 1835 kostede Roskilde Apotek 50,000 Kr., i 1878 230,000; i 1822 kostede Kalundborg Apotek 41,600 Kr., i 1876 150,000 Kr.; i 1842 kostede Stege Apotek 60,000 Kr., i 1886 160,000 Kr.; i 1873 kostede Rønne Apotek 74,800 Kr., i 1887 165,000; i 1873 kostede Kerteminde Apotek 65,000 Kr., i 1889 130,000 Kr.; i 1870 solgtes Maffskov Apotek for 124,000, i 1887 for 260,000 Kr.; i 1856 kostede Nybøbing Apotek 120,000 Kr., i 1886 260,000; i 1865 solgtes Nalborg Løveapotek for 130,000 Kr., i 1883 for 230,000; i 1875 Aarhus Løveapotek for 200,000 Kr., i 1888 for 510,000 Kr. Sa, det er klart og let at forstaa, at noget af den storartede Gevinst, som her er fremdragen, selvfølgelig maa have sit Udspring deri, at de respektive Ejere have gjort større eller mindre Forbedringer eller Forandringer ved de Gjendomme, hvori Apotekerne ere etablerede, men paa den anden Side er det let at forstaa, og specielt